
[2024-35-RE](#)

Causa 2024-35-RE

(Sarrar c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 241-2024. Recurs d'empara

Sentència del 9 de setembre del 2024

BOPA núm. 101, del 18 de setembre del 2024

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 4 de juny del 2024, per la representació processal del Sr. Ibrahim Sarrar, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 16 de maig del 2024, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a ser informat de l'acusació, a no declarar-se culpable, a no declarar contra un mateix i a l'assistència tècnica d'un lletrat, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que ordeni la reposició dels autes al moment anterior a la vulneració invocada per tal que es dicti una nova resolució. Així mateix, demana la suspensió dels efectes de la sentència impugnada fins a la resolució d'aquest recurs d'empara;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 17 de juny del 2024 que va admetre a tràmit aquesta causa amb efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 8 de juliol del 2024, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 8 de juliol del 2024, pel Govern;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Cullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 5 d'octubre del 2022 es va notificar al Sr. Ibrahim Sarrar la resolució del Director del Departament del Servei de Policia d'incoació d'un expedient proposant l'anul·lació de la seva autorització de residència i treball.

1.2. Un cop presentades les seves al·legacions, el 2 de febrer del 2023, la Secretaria d'Estat de Justícia i Interior va dictar una resolució en què decidia l'anul·lació de la seva autorització de residència i treball; aquesta resolució va ser notificada al recurrent el 8 de maig del mateix any.

1.3. El 15 de maig del 2023, el Sr. Ibrahim Sarrar va presentar un recurs d'alçada contra aquesta resolució, i, el 14 de juny del mateix any, el Govern, mitjançant acord, el va desestimar i va confirmar l'anul·lació de la seva autorització de residència i treball.

1.4. La representació processal del Sr. Ibrahim Sarrar va interposar una demanda jurisdiccional contra aquesta decisió, i, el 9 de gener del 2024, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquesta demanda, declarant la

resolució impugnada ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.5. La representació processal del Sr. Ibrahim Sarrar va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 16 de maig del 2024, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs i que confirmava íntegrament la resolució de la primera instància.

1.6. El 4 de juny del 2024, la representació processal del Sr. Ibrahim Sarrar va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 16 de maig del 2024, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a ser informat de l'acusació, a no declarar-se culpable, a no declarar contra un mateix i a l'assistència tècnica d'un lletrat, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent addueix que la decisió d'anul·lar la seva autorització de residència i treball deriva de les informacions aportades per ell mateix en l'àmbit d'un procediment penal en el marc d'una comissió rogatòria internacional, sense haver estat informat d'una acusació, i per tant, d'aquesta manera s'han vulnerat els seus drets reconeguts a la Constitució a ser informat de l'acusació, a no declarar-se culpable, a no declarar contra un mateix i a l'assistència d'un advocat.

- Per aquests motius, considera que les decisions impugnades estan contaminades amb les mateixes vulneracions dels drets fonamentals esmentats.

- Així mateix, impugna la interpretació duta a terme per la Sala Administrativa d'acord amb la qual aquests drets no serien d'aplicació en el marc dels procediments administratius no sancionadors.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la

vulneració dels drets esmentats i que ordeni la reposició dels autes al moment anterior a la vulneració invocada per tal que es dicti una nova resolució.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- Pel que fa a la motivació sobre el fons de la decisió impugnada la Sala Administrativa fa una anàlisi detallada dels arguments del recurrent que justifiquen la seva absència del Principat, i considera, en virtut d'aquesta anàlisi, que els motius de l'absència de llarga durada no corresponen a aquells que estan previstos per la llei. Per consegüent, conclou que la decisió de la Batllia està fonamentada en Dret.

- Pel que fa a les condicions en què les declaracions del recurrent van dur a l'origen del procediment d'anul·lació del seu permís de residència i treball, la Sala Administrativa recorda que aquestes van ser recollides pel Servei de Policia, al qual correspon controlar la situació dels estrangers al marge de qualsevol procediment penal o sanció i, per tant, no calia informar al recurrent de cap acusació.

- Per aquests motius, la Sala Administrativa declara que els drets fonamentals invocats pel recurrent no han estat vulnerats i confirma la decisió de la primera instància.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal posa en relleu que la declaració efectuada davant el Servei de Policia no tenia cap caràcter penal, malgrat la confusió que vulgui introduir el recurrent. L'objecte de la diligència judicial es limitava a la citació de l'interessat per comparèixer davant la Batllia als efectes de practicar la notificació d'una comissió rogatòria internacional provenint d'Espanya.

- Ara bé, a partir de la seva pròpia declaració, va reconèixer que va estar fora del Principat des del mes de setembre del 2019 fins al mes de juny del 2022, i, per tant, se li va incoar un expedient d'anul·lació de la seva autorització de residència i treball.

- En l'informe del 5 d'agost del 2022 del Servei de Policia, es constata que aquest ja havia efectuat determinades verificacions prèvies a la declaració del recurrent, les quals ja posaven de manifest la seva absència del Principat.

- Manifesta que la sentència de la Sala Administrativa ha motivat l'aplicació de la normativa en matèria d'immigració sense vulnerar cap dret fonamental quan indica que el Servei de Policia va actuar en aquest supòsit dins de les competències en matèria de policia d'estrangers, per tal de comprovar el compliment de les condicions que estableix la normativa aplicable.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs per no haver-se produït cap vulneració de drets fonamentals.

2.4. Argumentació del Govern

- El Govern addueix que aquesta causa no versa sobre si el recurrent va ser informat de l'acusació, ja que en cap moment se'l pot considerar culpable de no residir al país, ni se'l va acusar. El Servei d'Immigració en saber d'una situació de fet que és motiu d'anul·lació d'una autorització de residència i treball ha d'incoar i fer instruir l'expedient corresponent.

- Tant l'inici de l'expedient, com totes les actuacions posteriors es van efectuar d'acord amb les previsions de la llei, no havent-se vist afectats cap dels drets que el recurrent invoca, ans al contrari, el recurrent ha pogut beneficiar-se de tots els drets que en el marc del procediment administratiu li posa a la seva disposició la normativa d'aplicació.

- Considera que la Sala Administrativa s'ha pronunciat de manera motivada, raonable, raonada i congruent.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que desestimi íntegrament la petició deduïda per la part recurrent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal suprem, ni un tribunal de cassació.

3.2. Com ho destaca el recurrent mateix, l'apreciació dels fets i de la legislació aplicable corresponen a les jurisdiccions ordinàries; el Tribunal Constitucional només ha de verificar que l'exercici d'aquests actes no dugui a una decisió absurda, arbitrària o il·lògica.

3.3. En aquest cas, i malgrat les disposicions de l'article 41.2 de la Constitució, la decisió de la Sala Administrativa està clarament fonamentada en Dret sobre les disposicions de la Llei qualificada d'Immigració; la Sala Administrativa analitza de manera acurada els arguments del recurrent que justificarien la seva absència de llarga durada del Principat i conclou que aquestes circumstàncies no corresponen a aquelles que estan previstes per la Llei esmentada i que permetrien una derogació de l'obligació d'una residència regular per aquelles persones que tenen una autorització de residència i treball a Andorra.

3.4. Des d'aquest punt de vista, doncs, la sentència impugnada respecta les disposicions de l'article 22 de la Constitució i no vulnera els drets constitucionals del recurrent.

3.5. Pel que fa a les condicions en les quals el recurrent va fer les declaracions espontànies relatives a la seva absència del Principat, les quals van ser anotades pel Servei de Policia, quan l'havien citat prèviament per informar-lo que havia de comparèixer davant la Batllia per la notificació d'una comissió rogatòria internacional provenint d'Espanya, és de manera lògica que la Sala Administrativa considera que aquestes declaracions no fan part, de cap manera, d'un procediment penal i que no poden derivar en cap inculpació.

3.6. El Servei de Policia va deixar constància d'aquestes informacions trobant-se en l'exercici de les seves competències en matèria de control d'immigració i no en el de policia judicial.

3.7. Les declaracions del recurrent no son susceptibles de derivar en cap processament o sanció, el recurrent no pot pretendre no haver estat informat d'una acusació o haver estat obligat a declarar en contra seva o haver vist els seus drets limitats.

3.8. Per consegüent, els drets invocats pel recurrent no han estat vulnerats, i, aquest recurs d'empara ha de ser desestimat.

3.9. Altrament, la desestimació del recurs d'empara comporta en matèria de costes processals la imposició a la part recurrent de les costes (article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar el recurs d'empara interposat per la representació processal del Sr. Ibrahim Sarrar contra la sentència del 16 de maig del 2024, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.
2. Declarar que no s'ha produït la vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a ser informat de l'acusació, a no declarar-se culpable, a no declarar contra un mateix i a l'assistència tècnica d'un lletrat, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.
3. Imposar al recurrent les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs.
4. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal del recurrent, al Govern, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 9 de setembre del 2024.

Joan Manel Abril Campoy

President

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Caullet

Magistrat Magistrat